НОВА РАДА

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
—	—	—	—	—	—	24 р.	16 р.	8 р.

Передплати приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні докончe прикладати стару адресу).

Адреса редакції й контори:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64—80. Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМИЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить що-дня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкування оголошень:

На I сторінці: 3 карб. — коп.
На IV „ 1 „ 75 коп.
за 1 рядок в 1 шпальту петіта за кожний раз.

Особам, що шукають праці за оголошення небільше як в 3 рядки в шп. 1 карб. 75 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год. дня

Ціна окремого № у Київі 35 к.
В провінції і на вокзалах 35 к.

№ 125. Субота, 27 (14) липня 1918 року. № 125.

ТРОЇЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.
„УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР“.

Друга вистава „Учитель“ Ів. Франко.

В неділю 28 (15 липня с. р. заходом департаменту позашкільної освіти при М-ві Н-ої О-и, силами слухачів інструкторських курсів позашкільної освіти і в користь стипендій незаможних слухачів тих-же курсів, при співучасті „першого Українського Національного хору в Троїцькому Народньому домі театральна вистава „Учитель комедія на 3 дії Ів. Франка. По виставі Концерт першого Укр. Націон. хору.
Диригує К. Стеценко.
Акомпонує М. Леонгович.

Подробиці в програмі. Початок виставі рівно о 8 г. вечора. Квитки продаються в касі театру в пятницю і суботу (26-27 липня) від 5 до 8 год. вечора а в неділю від 11—2 г. дня і від 5—9 г. вечора. 2—0174—1

Літній театр купецького зібрання. Дирекція Колесниченко. Т-во укр. арт. під орудою ЄЛИСІВА
Субота, 27-го Переполох і дивертисмент (солові і хорові співи). Неділя, 28-го ЦИГАНКА АЗА. 29-го ГАРКУША І СВАТАННЯ на ВЕЧОРНИЦЯХ. 30-го НАТАЛКА ПОЛТАВКА І ВЕЧОРНИЦІ.

Український Клуб у Київі (Пушкинська 1)

В неділю 28 липня Концерт Старостине-цької (драматичее сопрено) Українських романсів і народніх пісень. При участі артистів опери і Національного театру: д-ки Кочубей, Натарової і д-ів Мералякова й Юхименко.

В програмі Концерту бере участь оркестр Лубенсько Сердюцкого Кінно-Козачого полку під орудою д-ія Тимофієва.

Після концерту танці під оркестр того-ж полку початок 8½ г. вечера. Запись на концерт в конторі Клубу. 2—0849—1

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ БАНК.
(УКРАЇНБАНК) Хрещатик 27.

На далі буде приймати на звичайні біжучі рахунки на одну особу небільше 300.000 руб. (як в українській, так і російській валютах). Більше цеї суми тільки на умовні біжучі рахунки або на вкладки. Платить від 4½% до 6% процентів. 5—918—5

Подільська Губернська Народня Управа запрошує на службу Секретаря Управи, людину з вищою юридичною освітою, з земським стажем, енергійну, з ініціативою. Обовязкове знання Української мови. Платня 650 кар. місяч.

До прохання необхідно додати curriculum vitae і вказати інституції або окремих людей, що можуть дати про кандидата відомости.

Прохання необхідно подати до 10 серпня (нового стиля) 1918 р. по адресі: Кам'янець на Поділлю, Губернська Народня Управа. 3—947—2

В шкільній окрузі

(Бібік. бульв. 14) 31 липня відбудеться продаж книжок, брошур, давніх бланків та нездатного паперу, всього коло 400 пуд. Оглядати щоденно від 12 до 2-ої год. 3—0847—2

Київ, 27 (14) липня 1918 р.

Про зміну в кабінеті міністрів.

В неволі історичних традицій.

Історична доля судила була у XVI в. спробувати двом рідним слов'янським націям—українцям та полякам зажити спільним політичним життям у межах одної держави, Речі Посполитої.

Польські князі та королі, використовуючи міжнародне становище своїх сусідів зуміли були на протязі попередніх віків створити досить могутню польську державу, яка по люблінській унії 1569 р. поширила свої межі на цілу територію великого литовського князівства, в склад якого входили також мало не вся Україна та Білорусь.

Галичина ще з кінця XIV в. увійшла в склад Польщі, а через це в кінці XVI в. всі землі українські стали тільки звичайними адміністративно-територіяльними округами польської держави, втративши з приєднанням до Польщі ті політичні права та автономний устрій, які вони мали на протязі XIV—XV в.в.

Поки Польща була щиронаціональною державою, то основні принципи внутрішнього устрою та політики—католицька віра і панування шляхти можна признати, як на ті часи розвитку культури та державного ладу, цілком відповідними для нормального державного життя польського народу та держави. Але коли польські верховоди розпочали войовничу католицьку пропаганду поміж людністю приєднаних країн, коли вони спробували силоміццю встановити шляхетський устрій там, де він органично не виростав, де були майже цілком протилежні соціяльно-політичні відносини поміж суспільством, то ця войовнича система польської політики викликала рішучий національно-релігійний опір та протест, кріваві народні повстання та такої сили політичну-соціяльну боротьбу українського народу за своє визволення, яка підірвала основні підстави польської державности, і Річ Посполита з того часу почала поволі тратити свою силу і колишнє міжнародне становище, поки нарешті в кінці XVIII в. була поділена поміж сусідами.

Деякі кращі проводирі польські вже тоді боролися проти тої системи політичної, яка не могла не привести польської держави до загину. Але переважна більшість польської буржуазії та інтелігенції ще й досі вважає основою польської політики той войовничий католіцізм, те соціяльне панування панів-землевласників, ту систему полонізації, які вже раз так трагично одбилися на історичній долі польської держави та народу. Втерявши свою державність, поляки на протязі XIX в. і до наших часів тримаються тої самої політики не тільки на польській території, а навіть на тих чужих етнічно землях, що колись належали до польської держави.

Виховуючи свої маси та інтелігенцію на традиціях колишної слави польської, прищеплюючи всім історичні традиції, пишаючись історичним „месіянством“, польська громадська думка хворіє тим войовничим націоналізмом, який ніколи не давав ні полякам, ні сусідам їхнім можливости добросусідських стосунків, справедливого порозуміння та співробітництва. Польське громадянство на увесь світ оповістило, як тяжко польську націю скривджено в Познані, і протестуючи против поневолення поляків німцями, воно одночасно з тим забуває, що ту саму політику поневолення провадять сами ж поляки в Галичині над українцями.

Нині всьому світові відомо, що Холмщина—це українська земля, що жиє там український народ, що Берестейський договір справедливо розмежовує межі по між Польщею та Україною. Але польське громадянство, вважаючи своїм політичним ідеалом історичну Польщу, робить найрішучіші заходи, щоб недопустити до ратифікації Берестейського мирового договору в австрійському рейхсраті. Борючись само за відбудовання польської державности, польське громадянство ставить, скільки снаги має, перешкоди до утворення і зміцнення української державности.

Коли в холмській справі не все польське громадянство виступає єдиним фронтом, то в справі поділу Галичини на дві частини—українську та польську всі польські політичні партії, як соціялісти, так і крайні вшехполяки, не рахуючись з тяжким внутрішнім становищем Австрії, виступають проти справедливих українських домагань, які визнають користними для обох народів в Галичині та й для самої австрійської держави всі німецькі партії, навіть соціял-демократи.

Націоналісти заставили були піти з міністерства закордонних справ графа Черніна, а нині повалили кабінет міністрів Зейдлера, і все це зроблено на ґрунті незадоволення Берестейським договором та ворожого відношення до справедливого розв'язання українсько-польських стосунків.

Українське громадянство з жалем констатує, що навіть польська демократія ще й досі не може позбутися впливів історичного атавізму, та того зоольогичного націоналізму яким хворіють уже довгий час буржуазні верстви польського громадянства.

Ми знаємо, що хворі люде або вмірають або вихожуються, будемо сподіватися, що польське громадянство шляхом подій та підвпливами ідей народоправства, визволиться з неволі історичних традицій та месіянства, і тоді демократія обох народів-сусідів з'уміє примирити їхні може іноді навіть протилежні інтереси.

М. Кушнір.

Ще про ревізію.

Як відомо, уряд призначив ревізії земських, міських та инших громадських установ.

Звичайно, против ревізій, як таких, нічого не можна закинути, бо як і раніше, так і тепер, як що тільки це робиться як слід, вони, инколи, дуже таки не вадять... Можливо, що й нинішні ревізії, також потрібні. Але ж нас дивує в них і спутить одна, ніби дрібна, та на нашу думку важлива, деталь: це призначення в склад ревізійних комисій—старих, здебільшого в очах широкого громадянства скомпромітованих і революцією знесених, бувших „діячів“,—в тих самих, що призначені до ревізії інституцій та установ. Нам здається, що навіть з погляду інтересів инні ревізуючих, заради вже звичайно такту, цього не слід би було робити, коли нається на увазі вчинити *справжню* і в очах громадянства поважну й авторитетну перевірку діяльности нових інституцій та людей. В крайньому разі, хоча б персонально, „старих“—і в данному разі *особисто* заінтересованих,—у складі подібних ревізійних комісій, не повинно бути. А тим паче, що в данному разі, по суті справи, буде ходити про зустріч двох ворожих світів, особливо по земствах: нинішнього—народньо-українського й старого „істінно-русскаго“ й протиукраїнського.

При такім складі ревізійних комісій під перегляд і рахунки буде взято не тільки соціяльно-політичний, а й національний чинник. І ми вже бачимо, що трохи принишклі були наші „хатні“—свої й чужі „приятелі“—вороги нашого відродження, так це й розуміють і з чеприхованою ворожнечою та злістю, отверто радіють з цього, гадаючи, що це вже ліквидується все їм не миле, нове й повертається натомісць любе та вигідне й зручне для них, хоч і остогидле нашому народові, старе...

Отже подібні в такому складі ревізії, ніякого значіння не матимуть, нікому й нічого не допоможуть і инакше, як викликом та глумом над усима й усим, зрозумілі не будуть. Навряд чи це потрібно, як в інтересі справи взагалі, так з'осібна і для тих, що подібні ревізії вчиняють. Поважна справа вимагає й поважного її трактування та переведення, щоб не перевернутися в нікчемний і нікому не потрібний поганенький фарс.

Земський працівник.

Одставка д-ра Зайдлера.

Д-р Зайдлер уступив натискові поляків, чехів і південних слов'ян, які спромоглися зложити свою більшість у парламенті, ворожу його кабінетові, і просив цісаря про одставку. Одставку його цісарь прийняв і вже намічаються кандидати на місце д-ра Зайдлера. Оден з найпевніших кандидатів на місце д-ра Зайдлера намічається міністр освіти Гуссарек.

Той факт, що серед намічених кандидатів на посаду президент-міністра ми зустрічаємо імена не тільки німців, але й чешських та польських політичних діячів,—вказує, що ці останні дійсно одержали повну перемогу над політикою д-ра Зайдлера. А це вказує на повний крах самої національної німецької політики в Австрії. В однім з останніх засідань парламента д-р Вальднер, очевидно передчуваючи одставку прем'єра, закликав усіх німецьких патріотів, німецьке громадянство не допустити до оцеї останньої можливости, а самого президент-міністра Зайдлера назвав—„національним німецьким президент-міністром.“ В цій же самій промові він же політику чешських парламентських партій назвав зрадницькою що-до самої держави. З цим голосом професора Вальднера згодились усі німецькі парламентські партії і всі одностайно підтримали його, з'обовязавшися во ім'я патріотичних інтересів німецької нації подати свої голоси за д-ра Зайдлера.

Але раптом бачимо провал політики д-ра Зайдлера, д-р Зайдлер пішов в одставку!

Мимохить ставиться питання—в якім же стані опинились тепер ті національні й політичні німецькі інтереси Австрії, про які говорив у своїй красномовній промові д-р Вальднер? Невже вони, оті інтереси, можуть бути поставлені на відповіднім почеснім, місці і тоді, коли державну політику австрійської держави поведе людина з діяметрально-противолежного, ворожого політиці д-ра Зайдлера і професора Вальднера табора? Відповіді на ці запитання містяться в самих же оцих запитаннях!

Через отаку політичну ситуацію і наша українська справа з поділом Галичини робить страшний нахил у сторону свого занепаду. Ми і наші галицькі брати надіялись на те, що коли справа з поділом Галичини стоїть в основі німецької політики, то буде вона й переведена, але... даремні надії,—виявилось, що німецька національна політика не являється першорядним чинником у німецько-австрійській державі. Спочуваючи д-ві Вальднерові й політиці тих німецьких партій головою яких він єсть, політика яких так само провалитися може, як може провалитися і наша справа з поділом Галичини, ми зовсім не можемо сприяти й спочувати політиці Австрійської держави і її уряду, яка в відповідну важну політичну хвилю свого життя не може сказати свого рішучого слова, не може конкретно виявити свого лиця. звідси видко, як Божий день—як дуже далеко мусить та повинна бути і політика української держави безоглядної політичної орієнтації на бік Австрії.

Евг. Перфецький.

З газет та журналів.

* * *

Нашим порадникам. „Кіевская Мысль“ знов на нашу репліку озивається. Починає тепер не так вже з'опалу, а обережнемько і здалеку заходить. Спершу цитата (по нашій газеті) з „Нашої Думки“ з невдатним розшифровуванням: У. С. С.—значить не „укр. соціялісти-самостійники“, як думає „К. Мысль“, а „Українські Січові Стрільці“. Потім наша увага, що ніхто так не обороняв єднання з Галичиною, як проф. Грушевський. А вже аж далі, по такій передмові, до справжньої мови переходить газета.

Щоб показати, що така цікава інформація (про австрійську орієнтацію, то-що) виходить не (?!) з українських кругів і що надрукував її орган одповідальний, а не вуличний листок, ми для характеристики „Одесской Мысли“ зазначили, що беруть у цій газеті участь визначні українські діячі, що стоять, мовляв, на чолі української демократії. З приводу цієї уваги до цитати з „Од. Мысли“ „Нова Рада“ не впустила оказії, щоб не кинути на нашу адресу кілька нікчемних („жалкихъ“) і не до діла слів. Всі оті „підморгування“ й наші красоти полемичного стилю ні до чого тут. Дивно було б, щоб ми раділи з того, що серед українців росте зненависть до всього, що „пахне російським духом“, і до того, що серед української демократії ростуть монархичні симпатії... „Кіевская Мысль“—обурюється „Нова Рада“,—фронту не змінила. Що ж тут поганого? І чому „Нова Рада“ вважає, що має рацію цим нам дорікати? Хиба тільки тому, що сама вона протягом року потроху до Донцова докотилась? Штука це не мудра і честь не велика. Та справа не в тому. Прикрої зненависти до всього, що російським духом пахне, „Новій Раді“ одкидати не годиться, бо ця газета, яку складають учорашні російські інтелігенти, російські журналісти й члени російських партій, вся наскрізь тією зненавистю, на жаль, перенялася. Про австрійську орієнтацію—розмова більш делікатна, але ж і сама „Нова Рада“ зазначає, як заслугу проф. Грушевського, його роботу на користь єднання України і Галичини (див. вище)...

Не про одірвання ж Галичини од Австрії міг думати проф. Грушевський... Зостаються що монархичні тенденції серед української демократії, які одзначив київський кореспондент „Од. Мысли“. Але з цього боку, замісць полемичної балаканини („пустословія“), „Новій Раді“, якої головніші співробітники суть і співробітниками „Од. Мысли“, варто було тільки одмежуватися од посвідчення свого колеги, як що вони обмовні („клеветнические“), збити ті посвідчення, а своему одеському собратові порадити, щоб був обережнішим.

Ось ноти „Кіевской Мысли“ мови. Ми навели її од слова до слова, щоб показати, чим і як воює ця газета, коли хоче довести, що таки „стрижено“. Про розшифровку У. С. С. ми вже згадали. Тепер ще завважимо, що говорючи про роботу Грушевського на користь єднання України й Галичини, ми тільки єднання і розуміли, а що єднання буває не тільки політичне те і сама „К. Мысль“ повинна б знати і розуміти дуже добре. До цього додамо, що не раз містили статті про Галичину, де вимагали для неї волі національного самоозначення, як і розповідали про національні утиски в Галичині та кликали до єднання,—це все має бути, на думку „К. Мысли“, „австрійською орієнтацією“!... „Зостаються ще монархичні тенденції серед української демократії“—пише „К. Мысль“ і дає на нашу адресу всякі поради, наче це з нашої газети взято. От оцю непристойну готовність совитись з порадами не на ту адресу ми й назвали підморгуванням. „К. Мысль“ відповідає на це тим, що ще раз підморгнула: таки стрижено, а „Н. Раду“ такі і такі складають люде... До речі—чому наші опоненти думають, що підморгувати можна тільки з радощів, а не з злости напр.?

Ми не тим дорікаємо „К. Мысли“, що вона фронту не змінила: міняла вона його і не раз міняла,—а тим, що не змінила тих способів полеміки, тієї атмосфери злости й зненависти в яку ця газета окутувала і раніш українську справу. Але це тема велика і делікатна і про неї варт окреме поговорити.

* * *

На що нарікають. „Przegląd Polski“ у вчорашньому числі з передовій статті п. з. „Ворога поляків“ нарікає на австрійську бюрократію, яка „всякими“ способами нібито старалась „знищити“ польські змагання в Галичині. До способів „ненавистного“ відношення до польської „корени“—„Przegląd Polski“—зачисляє і *загальне, рівне, тайне і безпосереднє право голосування*, за яке так завзято боролись і борються всі скривджені народи. З приводу цього газета пише:

Цей демократичний закон направлений був виключно проти поляків, бо мав він усунути з поверху публичного життя шляхецький елемент...

Досить одверто шляхецьке шило вискочило.

Нецензурне.

Нехай новітні поети кажуть, що творчість ні для чого і ні для кого, а тільки сама для себе,—це все-таки буде неправда. Кажуть, що самотність — найкраща втіха поета.

А я думаю (слідом за иншими, теж розумними людьми), що навіть великий артист перед порожньою авдиторією—ніщо:

Його ніхто не чує.

А з цензурою, бачите, так: не говориш просто—говориш не те, що треба.

Говориш просто—біла пляма.

А біла пляма—воно хоч і ефектна штука, але ж усетаки парадокс, а не слово преси.

Преса—це друковане слово.

А коли воно не друковане і не сказане, то що ж виходить?

І коли я дохожу до цього, то мене нудьга розбирає.

Це—чисто, як один відомий політик:

— Віз. А чому віз? Бо везе. А чому везе? Бо має колеса. А що таке колесо? Кругла штука, що крутиться на осі. Зніміть колеса—що буде? Буде смітник, дітям халабудка—чорт зна що, а тільки не віз. А чом не віз?

І т. д.

І преса день-у-день твердить своє:

Коли есть держава — повинна бути й преса.

Коли есть двоє або троє, зібраних во ім'я культури—то посеред них один газетярь.

Коли есть преса, то цензури не треба.

Бо:

Перше—шкодливу критику на письмі піймаєш, а на устах—ні! Слово—горобець: вилетіло й пішло пурхать.

Друге—цензура плодить, а не обмежує опозицію.

Трете—цензура дратує й розпалює жовч в нашого брата. А од цього начальству клопіт і харчовий кризис.

Все це шкодить державі, урядові, правителям, міністрам, урядовцям, їхнім жінкам і дітям потомству, а також псує шлунок.

Пам'ятаєте Котона?

Він при кожній нагоді, що б там не говорив, які практичні заходи не пропонувались, несподівано кінчав свої промови:

— А проте я думаю, що Картаґен треба зруйнувати.

Так і преса:

— Caeterum censeo, censuram delendam esse.

Читач позіхає, як і колишній римський сенатор:

— Та годі бо,—от іще завели тієї тай тієї:

А воно добре. Її таки скасують.

І уявіть собі, які гарні часи настануть.

Кадет Крупнов тоді скаже всю правду про Центральну Раду і про кадетів також.

А тепер він з приводу процеса Голубовича виступив із статейкою проти Центральної Ради.

Я не буду обороняти Центральну Раду.

Проте я не бачу нічого благородного в постаті Крупнова.

Як собі хочете, а—

— мертвий лев краще виглядає, ніж живий пес.

Але я думаю, що Крупнов вилаяв Центральну Раду тільки через цензуру.

Не було б цензури, він би сміливо написав:

— Так. Ми вийшли з Центральної Ради не через те, що там були нікчемні люде. Ми боялися Петрограда і Мілюкова, а Рада завела федералізм. Ми втікли, бо ми—пацюки, і на широкій воді нам стало страшно. Але тепер, коли ми всі сягнули в гречку реакційної самостійности, тепер я сміливо, мужньо, голосно і одверто скажу:

— України нема, українців нема, а есть 40 міліонів кадетів.

І було б одразу видно, що Крупнов такий немудрий, як 40 тисяч кадетів.

А за цензури—хто його знає?—може в нього щось і есть та на люде не виходить.

Не стало б цензури, тоді б ті офіцери, що зріклися присягати Українській Державі, написали би просто, що вони цеї держави не визнають.

А то:

— И колется, и хочется. Присягать страшно, а хлєбушка хочется. Дозвольте не присягать, хлєбушка покушать, а потомъ—увидимъ.

Ну, їм делікатно написали резолюцію:

— Зла на вас не маємо. По вольному найму оддати вам державну оборону не випадає.

Мабуть теж боялись цензури.

А без цензури:

— Вислати за межі спекулянтів, що замишляють державу продати.

Або уявіть собі, що писала би без цензури „Київська Дунька“.

Вона знов привела би сюди большевиків,—коротко кажучи.

Вона знов би галасувала, що правди на землі лишилось тільки в ній та в Богові трошки.

Вона ж завжди в опозиції до всього світа, окрім—

— Вільсона, Клемансо і Семадені.

А що ж тоді мали би робити цензори?

А дуже просто:

Заснувати дві урядові газети.

Редакція, контора, співробітники, хронікери—

— всі бувші цензори.

Бо нема-ж нема на Україні ні одної не-опозиційної газети.

І не буде, поки цензура.

А тоді можна буде урядову офіціозну пресу організувати.

І як же гарно вийде:

Напише цензор-передовик статтю, підпустить трохи критики, потім усю критику уряду сам собі викине.

І все буде гаразд.

А. Яринович.

В Міністерствах.

До всіх співробітників міністерства продовольчих справ.

За останні часи в де-яких газетах, як столичних, так і провінціяльних появлялись звістки про зловживання як в центральних, так і в місцевих органах мін. пред. справ.

Чутки про ці зловживання доходили до мене, ще коли я був головою Полтавського губерн. продовольч. комітету.

Приймаючи на себе високо-відповідальну державної ваги справу, я знав і почував, що мені доведеться зустрітися і з зловживаннями, котрі в цьому міністерстві мають глибокі корні.

І з першого ж дня своєї роботи я став на шлях рішучої боротьби з цими явищами.

Наслідком цього — організація „Українкож“ розформована і замісць його засновано VI департамент, на чолі котрого поставлено чоловіка, особа котрого виключає можливість всяких підозрінь з погляду моральної гідности і знавця в шкіряному ділі. Особа, що стояла на чолі „Українкож“ разом з усім складом київського районного шкір. комітета, мною звільнена. Крім того мною призначена ревізія районних шкіряних комітетів—Київського, Харківського, Волинського і Одеського, при чім голову останнього (д. Анненкова) я звільнив від посади з притягненням його до суду.

По справах тютюнових усунено з посади керовника відділу, запрошено нового з новим штатом співробітників і призначена комісія для обревізування діяльности тютюнового відділу, як в центрі, так і на містах.

Призначена ревізія цукрового департаменту, віце-директору і департаменту запропоновано податись в отставку.

Крім того, вважаючи потрібним періодично переводити ревізії діяльности всіх установ, які мені підлягають, я доручив товаришеві міністра І. Г. Чернишеві як найшвидче виробити проект організації постійного ревізійного органа мін. пред. справ.

Всі особи, які хоч найменше брали участь в зловживаннях, будуть мною безпощадно усовуватись зі служби і віддаватись під суд.

Я не уявляю собі, щоб брудному діяу спекуляції і хабарництва допомагали співробітники міністерства продовольчих справ.

Я не допущу, щоб співробітники міністерства одночасно були на службі в приватній і державній, щоб брали участь в приватних фінансових та комерційних підприємствах.

Я знаю, що коли ми щиро, всіма силами станемо до боротьби з хижацтвом людей, руйнуючих нашу молоду державу, ці люде підуть на все, щоб звести на нівець нашу роботу, але я вірю в можливість оздоровлення продовольчої атмосфери, вірю, що випадки зловживань—діло поодиноких осіб і закликаю вас допомогти мені викорінити ці зловживання.

Нехай кожний з вас уявить собі ту величезну відповідальність, що лежить на кожному з нас.

Міністр (підписав)

Юр. Соколовський.

Скарга київської земської управи.

Київська губерніяльна земська управа подала до генерального суду української держави таку скаргу.

Скарга.

Завідомленням з дня 18 червня 1918 р. під № 657 одержаним управою в копії від 25 червня, київський губерніяльний староста обіжником повідомив управу для відома і виконання про те, що, згідно з пропозицією міністра внутрішніх справ з дня 5 червня ц. р. під № 4/915, скликання земських зібрань до осени цього року являються невчасними і що на випадок тільки надзвичайної потреби такі зібрання можуть скликатись, але не инакше, як з дозволу міністра внутрішніх справ.

З огляду на невідкладну необхідність вирішення цілої низки питань, що торкаються найважніщих сторін земського життя, нормальний хід якого лежить на відповідальности управи, остання зробила заходи до того, аби скликати земське зібрання, призначене остаточно на 15 липня ц. р., для чого були розіслані відповідні оповістки і прийняті міри до одержання дозволу на це скликання до міністерства внутрішніх справ.

Висліком всіх цих заходів членом управи Г. І. Кириченком була одержана в міністерстві 11-го липня ц. р. копія завідомлення міністра внутрішніх справ з дня 10-го липня ц. р. під № 202 на ймення київського губерніяльного старости, в якому міністр наказував негайно повідомити управу, що скликання губерніяльного земського зібрання до вияснення наслідків ревізії управи він вважає передчасним згідно з законом 8 червня ц. р.

Такі розпорядження та вчинки органів влади в особах п. м. міністра внутрішніх справ та київського губерніяльного старости, київська губерніяльна земська управа вважає неправильними і явно порушуючими закон на підставі таких міркувань:

1) Згідно з законом про тимчасовий державний устрій України опублікованим в державному вістникові в числі 1, українська держава керується на твердих основах законів, виданих в установленій черзі (арт. 23). Закон не може бути скасований инакше, як тільки тою ж силою закона. Через те поки новим законом остаточно не відмінено закон істнуючий, він заховує повну свою силу (арт. 28).

Таким чином земські установи української держави доти, доки не буде відмінено істнуючий статут про губерніяльні та повітові земські установи які істнують на підставі цього статуту, гостро зазначуючого порядок скликання земських зібрань як чергових, так і надзвичайних (ст. 65—64 Пол. о Губ. и Уѣзд. Зем. Учр.) Св. Зак. т. 2 изд. 1915 г. съ доп. и изм. 9 июня 1917 г.і встановлюючого, що земські зібрання скликаються земськими управами (ст. 65 и 68 Полож.), а одчиняються та зачиняються головою зібрання (ст. 69 Полож.). І нігде як в статуті, так і взагалі в законі нема вказівок на те, щоб адміністрація в особі тих, чи инших органів мала право власною волею порушити цей порядок і таким чином вчинки і розпорядження міністра внутрішніх справ та губерніяльного старости, направлені на явне порушення встановленого законом порядку, що зазначає нормальне функціонування земських установ,—підлягають відміні.

2) Завідомленням з дня 10-го червня 1918 р. під № 202 міністерства внутрішніх справ, повідомляючи губерніяльного старосту про невчасне скликання земського зібрання доки невияснятся наслідки ревізії управи, покликається на закон 8 червня ц. р., як на підставу цього розпорядження.

З приводу цього необхідно поперше зазначити, що цей закон (стат. про Тимч. Ревиз. Ком. по перевірці діяльности органів місцевого самоврядування, Держав. Вістник ч. 14), встановлюючи, по есству кажучи, *лише порядок провадження ревізії* органів місцевого самоврядування адміністрацією, котра саме право провадження ревізії мала завше згідно з основним земським законом (ст. 103 Полож. о Губ. и Уѣзд. Земськ. Учрежд.), в той же час ніяк не надає, як це видно з самого тексту закону, адміністрації права відмінювати вже скликані управою земські зібрання, або встановлювати для них по свойому взглядданню термінів скликання їх управою і, взагалі, забороняти такі зібрання.

Таким чином, покликання міністерствами на цей закон є явно безпідставним. І, як би міністерство, справді, бажало б керуватись цим законом, а не своїм взглядданням, то воно безсумніву мало б на увазі додаток до п. VI цього закону, точний зміст котрого полягає в тому, що закон цей дає право усовувати од справи *лише урядових осіб* і то лише на випадок одкриття в часі ревізії яких будь вчинків злочинного характеру. Це той максимум, який дає зазначеним міністерством закон, толкуючи ним в даному випадкові на стільки превратно та своєобразно, що право усунення окремих винуватих осіб, право, згідно з законом, умовно обертається в абсолютне право усунення вже неурядових осіб, а самого земського зібрання, що одноначно з припиненням ходу всього земського життя зо всіма виникаючими звідси руйнуючими наслідками.

Таким чином, покликання на закон 8-го червня ц. р. не тільки не має виправдання в самому тексті закону, але суперечить цьому законові.

3) Не мають для себе міякого виправдання вчинки та розпорядження органів уряду в данним випадкові і згідно з тими загальними законами, що зазначають права міністрів. Згідно з арт. 38 законів про тимчасовий державний устрій України, Міністрам дається можливість видавати розпорядження *в розвиток та пояснення законів*, при чому всі такі розпорядження підлягають попередній ухвалі ради міністрів.

Таке становище цілком відповідає: основним державним законам бувш. російської імперії, якими встановлено, що: „Существо власти ввѣряемой министрамъ принадлежитъ единственно къ порядку исполнительному; никакой новый законъ, никакое новое учрежденіе или отмѣна прежняго не могутъ быть установляемы властью министра“ (ст. 154) і практиці правительствующого сенату російської імперії, що давав не раз, з приводу данного питання, такі керуючі вказівки: „Не подлежитъ сомнѣнію, что полномочіе, данное этимъ закономъ министру внутреннихъ дѣлъ, не можетъ находиться въ противорѣчіи съ коренными и общими началами нашего законодательства, изображенными въ основныхъ государственныхъ законахъ и учрежденіи министровъ но силѣ коихъ законъ сохраняетъ свое дѣйствіе доколѣ не будетъ отмѣненъ силою новаго закона (ст. 72 зак. осн. т. I ч. I изд. 1892 г.), существо же власти ввѣряемой министрамъ принадлежитъ единственно къ порядку исполнительному, причемъ никакой новый законъ или отмѣна прежняго не могутъ быть установляемы властью министра (ст. 191 учр. мин.) (1-е общ. собр. правит. сената 25 мая 1900 г. и 28 февраля 1892 г. №№ 30 и 48.

На підставі всіх цих міркувань, вважаючи, що вчинки та розпорядження и.п. міністра внутрішніх справ та київського губерніяльного старости в данному разі в корні порушують як спеціяльні закони, нормуючі становище земств, так і істнуючі основні державні закони української держави,—київська губерніяльна земська управа прохає генеральний суд:

I. Скасувати оскаржені розпорядження та вчинки и.п. міністра внутрішніх справ та київського губерніяльного старости, які перешкоджають скликанню київського губерніяльного земського зібрання, як це видно з доданих двох завіхомлень на ймення управи під №№ 657 та 202.

II. Скасувати розпорядження тих же органів влади, які перешкоджають скликанню земських зібрань на Київщині, взагалі, як це видно з завідомлення під № 657.

III. Предписати міністерству внутрішніх справ дотримуватись при дальших скликаннях земських зібрань на Київщині порядку, зазначеного законом і утримуватись од учинків, з метою заборони цих зібрань.

і IV. З огляду на те, що вчинки адміністрації могуть привести до повного припину земського життя, що в свою чергу не може не відбитись на інтересах населення, управа прохає призначити цю справу до заслухання в можливо ближчий термін.

Додатки: 1) Обіжник в копії київського губерніяльного старости земським управам на Київщині з дня 18 червня 1918 р. під № 657; 2) завідомлення в копії міністерства внутрішніх справ на ймення київського губерніяльного старости з дня 10 го липня 1918 р. під № 202; 3) журнал управи з дня 23 липня 1918 р. під № 3.829 і 4) по дві копії: скарги та всіх додатків.

Підписали—голова управи *С. Петлюра.* Члени: *М. Стасюк, В. Химерик, Д. Одрина, А. Фещенко, Г. Кіріченко, І. Сніжний.*

Українська нота війську донському.

Від дипломатичного департаменту чужоземних зносин, була передана уряду війська донського така нота:

До пана отамана всевеликого війська донського.

Правительство української держави незмінно домагаючися жити в дружбі і мирі з своїм мужнім сусідом—донським козацтвом та вітаючи змагання всевеликого війська донського до державної самостійности, було б дуже радим увійти в тісні добресусідські взаємовідносини з великим військом донським, яко з суверенною остаточно визначившою себе і ні від кого незалежною державою на непохитних підвалинах взаємности і рівности.

Але в 1-му пункті декларації великого війська донського проголошується, що „військо донське є самостійною демократичною республікою“ лише до „утворення єдиної Росії в тій чи иншій формі, а в пункті 6-му: „Донське військо пропонує усім державам визнати його права на самостійне істнування“ знов таки лише „до часу утворення в тій чи иншій формі єдиної Росії“.

Таким родом згідно з декларацією державна організація всевеликого війська донського має в сучасний момент лише тимчасовий характер, що, на жаль, надзвичайно утруднює можливість вирішити поставлене в 3-му пункті декларації питання про встановлення докладних границь між донським військом і Україною, не вважаючи на щире бажання української держави вирішити не вельми знане державне питання можливо скоро і остаточно, а не лише тимчасово.

Тому з свого боку вважаючи вста-

новлення сталих державних взаємовідносин між суверенними державами Дона і України вельми цінним і необхідним, правительство вірить, сподівається і щиро бажає, щоби всякі перепони до цього були можливо скоро усунені.

Голова ради міністрів Ф. Лизогуб.

Управляючий міністерством закордонних справ Д. Дорошенко.

У КИЇВІ.

Що можна, а що зась? Вчора, діставши звістку з певного джерела про нові призначення на посади міністра внутрішніх справ та державного секретаря, ми подали про це хронікальну замітку. Повідомлення про призначення С. Завадського на посаду державного секретаря цензура викреслила. Одначе вчора ж таки з'явилось повідомлення від У.Т.А. про те, що С. Завадський справді призначений на цю посаду.

З цього приводу хочемо повідомити наших читачів і співробітників, що редакція „Нової Ради" не бачучи ніякого просвітку од цензурної сваволі і не сподіваючись, що члени уряду можуть і хочуть оборонити друковане слово од знущання, має позивати київських цензорів за збитки вчинені редакції од необережного орудування червоним олівцем. Перший позов буде вчинено в сумі 2 р. 40 коп. за знищену замітку про призначення державного секретаря.

До змін у кабінеті міністрів. Редакції стало відомо, що вже більшменш вияснилось чергові зміни в кабінеті п. Лизогуб зостається премієр-міністром, І. Кістяковський призначається на міністра внутрішніх справ, Завадський на державного секретаря,

До залізнодорожнього страйку. Міністерство доріг, зважаючи на те, що платня залізничникам зменшена, вживає заходів, щоб залізничники одержували харч і харчові грузи в першу чергу передусім иншими грузами і по собі вартости.

М-во доріг запропонувало начальникам залізниць видавати всім служачим і робітникам увільненим з служби через скорочення штатів безплатні білети на проїзд в один кінець і наряди на провоз майна по всіх залізницях України, як державних так і приватних незалежно від того, на яких вони працюють.

Німецькі фаховці залізничники. Позавчора до Київа поїздом № 504 прибули німецькі фаховці залізничники. В той же день німці, не гаючи часу приступили до праці.

Стародавні підземні печері. Позавчора увечері начальник старокиївського району одержав повідомлення, що у домі Зівала № 3 по Стрітенській ул. з'явилася розколина. Негайно до цього будинку прибув брандмейстер, губерніяльний інженер Безсмертний і инші особи, котрі й оглянули цей будинок, причому виявилося, що під будинком є старовинні підземні печері і ходи, що йдуть у напрямі Софіського собору.

З наказу властей ведеться слідство з метою вияснення хто будував цей будинок.

Іспанська хороба в Слобідці. Іспанська хороба, цей новітній европейський гість, завитала цими днями й у Слобідку. Недавно занедужав на цю хоробу слобідський земський фельдшер, переважно ж вона ходить по дітях. По словам лікарів іспанська хороба—нової форми інфлюенца. Її сімптоми раптове різке підвищення температури, головні болі, бред і т. д. Через 3—4 дня хорий видужує.

Проекти церков в українському стилю. В міністерстві сповідань організується архітектурна комісія, котра має виробити умови конкурса на проекти будування церков в українському стилю.

Намічено також складання, видання і розповсюдження альбомів проектів.

Культурна комісія м-ва сповідань зараз вияснює церковне українське майно, яке є в Росії. а також має турбуватись про охорону церковних цінностів на Україні.

Розстріл убивців Мірбаха. У Київі перехоплена, послана з Москви у Харків радіотелеграма такого змісту:

„10 лівих соціяль-революціонерів, що брали участь в останніх подіях, в числі яких Блюмкін і Попов, були розстріляні вчора.

Небольшевицькі газети не виходять на протязі 8 день".

Українське посольство в Відні. 1-го липня посол української держави п. В. Липинський з складом посольства прибув до Відня. В Австрії до посольства ставляться дуже прихильно. До посла завитали видатні українські громадські діячі Австро-Угорщини: голова українського парляментарного представництва Петрушевич, барон Василько, проф. Смаль-Стоцький, проф. Колесса і ин.

6 го липня п. посол був на вечірці, яку улаштувала віденська торговельна палата з приводу приїзда до Відня комісії залізничників на чолі з д. Соковичем. На вечірці були міністр торгу і промисловости Австро-Угорщини, віце-президент Рідль. Проф. Іберсбергер і инші музики виконали український національний гимн. Президент торговельної палати і також п. Сокович обмінялися промовами.

До виконання заповіту Хв. К. Вовка. Комісія по утворенню Української Академії Наук в засіданні 23 липня обговорювала заяву душеприказчиків покійного проф. Вовка з приводу можливої передачі бібліотеки та наукових колекцій небіжчика до розпорядження майбутньої Академії. Комісія згодилась прийняти дар проф. Вовка на тих умовах, які були визначені в заяві душеприказчиків, а саме—щоб при академії була утворена спеціальна інституція для розробки антропольоґії та етноґрафії, в якій бібліотека і колекції Вовка складатимуть особливий відділ його ймення. Разом з тим комісія постановила вжити заходів до охорони бібліотеки та колекцій Вовка і до організації перевозу цього цінного майна до Київа.

З життя професійних організацій. 25-го липня мало відбутися загальне зібрання фабрично-заводських комітетів, делегатів і членів професійних спілок по справах про збільшення тарифу і здільної праці.

За три дні до скликання зібрання рада професійних спілок подала заяву про зібрання в німецьку і українську комендатуру. Перед початком засідання, коли вже всі робітники були у зборі, явився комісар політичного відділу німецької комендатури і заявив, що комендатура забороняє зібрання.

Голова ради професійних спілок заявив про це робітникам і додав, що президія ради професійних спілок вияснить причину заборони і скличе незабаром нове зібрання.

Після цього присутні робітники розійшлися.

Постанова про військові суди. Рада міністрів ухвалила постанову, по якій для оборони державного ладу й громадського спокою міністру внутрішніх справ по порозумінню з міністрами справ судових і військових надається право передавати до військового суду справи про такі злочини приватних осіб, котрі вказують на дійсну небезпеку державного і громадського спокою, хоча б вони були зроблені й по-за межами районів, в яких оповіщено військовий стан.

Такими злочинами вважаються вчинки, зазначені в ст. 1 ч. 2 закону 30-го травня 1918 р. про військову підсудність, а також усі злочини проти державного ладу України, напади на урядовців при виконанні їми службових обов'язків, умисне знищення і зіпсуття майна і т. ин.

Цей закон має так звану „обратну силу" в тих випадках, де відбувалися воєнні операції і під час цих операцій, коли був зроблений збройний опір військовій силі, викликаний для припинення яких-небудь розрухів.

Передача справи військовому суду може бути зроблена лиш до момента винесення судового приговора або постанови про припинення справи.

Українізація м-ва внутрішніх справ. На основі закону про підданство української держави міністр внутрішніх справ 20 го липня наказав приймати на службу по м-ву внутрішніх справ виключно українських підданців. Винятки з цього закону можуть бути зроблені лише законодавчим порядком, і в кожнім окремім випадку необхідно спершу докладувать міністру.

Совітська радіограма. У Київі вчора була перехоплена така раіограма з Москви:

„Ташкент. Голові сов. нар. ком. туркестанської республіки Колесову. Вживаємо всіх можливих заходів, щоб допомогти вам, посилаємо полк. Проти чехо-словаків уживаємо енергійних заходів і не маємо сумніву, що роздавимо їх. Не впадайте в одчай, намагайтесь оскільки можливо зв'язатись постійним і сталим звязком з Красноводськом і Баку. Голова сов. нар. ком. Ленін".

Реевакуація польських біженців. По проханню польського реевакуаційного комітету у Львові австрійська влада згодилася скасувати обов'язковий карантин, для польських біженців, що повертаються додому.

По договору для біженців, що проїздитимуть з України, у Бродах щодня буде даватись один поїзд на 900 чоловіка. Через Підволочиск ітимуть транспорти з півдня.

Клопотатиметься про біженців краківський князівський епископський комітет. Він матиме пункти у Бродах, Ожидові, Підволочиську, Золочеві, Раві-Руській, Белзці і у Львові при допомозі польського залізничного комітету.

Реевакуаційний комітет клопочеться, щоб по станціях були влаштовані і кухеварні і прилади для окропу.

Негайно після урегулювання правильного руху на українських залізницях з Київа підуть поїзди з біженцями, котрі мають дозвіл на переїзд в окуповану австрійцями частину Польщі.

Дякуючи порозумінню з австрійською владою реевакуаційний комітет має надію значно прискорити реевакуацію і вважає своїм обов'язком висловити свою щиру подяку і засвідчити ту готовність допомогти біженцям, яку досі виявляло українське військове міністерство і головним чином військова санітарна управа, даючи для біженців гарно вкорядковані санітарні поїзди. Таке доброзичливе відношення військово-санітарної управи до людей, що стільки перетерпіли, дає право надіятись на успішність реевакуації в майбутньому.

Совітська влада і союзні місії. Місцева радіостанція прийняла повідомлення адресоване з Москви в Ліон з приводу, поступків дипльоматів держав згоди. З їх німи намірами виїхати до Архангельську совітська влада погодитись не може вважає це станом до остаточного виїзду з Росії. З військами десанту будуть боротись совітські війська. Як і раніше від'їзд послів з Вологди не будуть вважати зірванням дипльоматичних зносин, бо правительство робітників та селян служить виключно інтересам широких мас і ставить собі задачу служити для добра працюючого люду цілої землі.

Спекуляція чергою. Від часу як, через брак електричної енергії—зменшився рух трамваїв, черги дійшли до незмірної довжини. Щоб сісти в вагон стояти треба до 3 годин в черзі. І тут виродилась спекуляція. Всякі панки, яким нікуди їхати—стають в чергу і продають свої місця 3—5 карбованців. Факти такі траплялися в чергах на думській площаді на № 4 і 9.

Вісти з краю.

ТЕЛЕГРАМИ

(Од Українського Державного Телеграфного Агентства.)

Французьке офіціяльне повідомлення.

25 липня.

На фронті Урка бої йдуть сьогодня з такимже успіхом для французів, як попередніми днями. На північ від річки ми захопили Ульші-лавіль. На півдні франко-американське військо пройшло в декотрих місцях на три кілометри вперед, не дивлячись на дуже енерґійний опір німців у районі Дормансa. На південному сході від Армантєра французи захопили височину 141 і переправилися через річку Нантейль. Далі на південь французи захопили село Куенсі, велику частину Турнельського лісу і значно посунулись у лісі Фер аж до височини загальної лінії Бевард-ле Шармель. Рух французів однаково вівся при добрих умовах у лісі на північ від Дормансу. На південному заході од Реймсу німці, жорстоко атакуючи французькі позиції біля Врінь Сан-Ефрез, затрималися на височині 240, а потім французи захопили знова цю височину і взяли сотню полонених.

До одставки Зайдлера.

ВІДЕНЬ, 22. „Neue Freie Presse" повідомляє: „Барон Гусарек вес час нараджується з провідниками партій. Одставка Зайдлера не усунула труднощів, які привели до неї. Незгода між українцями та поляками в питанні про поділ Галичини здається ще більш поглибшала. Провідник українців вчора заявив, що саме призначення Гусарека головою кабінету можна вважати причиною до об'явлення війни; навіть зобовязання голови кабінету міністрів на письмі українці не можуть вважати вистарчаючою запорукою задоволення їхніх домагань. Поляки подали Гусарекові довгий ряд домагань і в першу чергу про поділ Галичини й заявили, що їх становище до голосування бюджету невияснене.

Між Гусареком та німецько-національними партіями панує виразна незгода через те, що Гусарек не хоче зобовязатись виконати німецькі домагання. Німецькі аграрії, німецько-національний союз та частина німецьких національних партій в засіданні комісії президій заявили, що своє становище до призначення Гусарека ставлять у залежність од виконання низки домагань. Між ними є домагання про переведення порядку внутрішнього управління Чехією, про вжиття заходів до здушення південно-словянської агітації в альпійських округах, запоруку що-до будучого напрямку політики в звязку з поглибленням союзу з Німеччиною без зобовязань в австрійсько-польському питанню. Найбільш неподобаються німецьким партіям чутки, що Гусарек думає взяти до кабінету людину близьку чехам. Провідники їх заявили, що вони тільки завтра можуть повідомити його про своє рішення. Тому місію Гусарека вважають невдалою. На випадок, коли Гусарек складе повноваження, наслідником його вважають намістника Горішньої Австрії барона Ганделя.

Новий кабінет.

ВІДЕНЬ, 24. Нойе Лемберґер Цайтунг повідомляє: Настрій в німецьких партіях вичікуючий. Вечером 23/7 комісія президії німецько-національних партій зійшлась на нараду. 24/7 відбулось пленарне засідання союзу. Здається прийнято важні постанови. Християнські соціялісти також стали у вичікуючому становищі. Чехи та південні словане нараджувались з головою кабінету міністрів. Нове становище таке: По коротких літніх вакаціях парламент прийме бюджетову провізорію й військові кредити. Поляки ще до осени поставлять ряд вимог у галицькому питанню. Українці ставляться до зміни кабінету як до наслідку давління поляків, тому недовіряють новому правительству. Гусарек змушений буде яко мога скоріше перевести свою програму, а тому утворення нового кабінета мабуть станеться в найблизчих днях.

Гусарек і парляментські партії.

ВІДЕНЬ, 24. „N. Lemb. Ztg" повідомляє, що Гусарек у сьогоднішній нараді з лідерами німецько-національних партій вияснює директиви своєї майбутньої політики. З його пояснень видко, що він бажає утворити діловий кабінет з урядовців, а потім замінити його складом парляментарів. Німці заявили Гусареку, що вони підтримували кабінет Зейдлера, бо він притримувався так званого німецького курсу управління імперії в дусі німецьких інтересів і виконання мінімума німецьких вимог державного характеру. Коли Гусарек злічить на допомогу німців, то мусить прийняти умови в тому чи иншому питанні.

Потім він прийняв лідера християнських соціялістів—прелата Гайнзера, лідерів чехів, південних слов'ян та українців. Лідери обох українських партій в палаті депутатів—Петрушевич та Василько були сьогодня у Зейдлера й заявили, що вважають одставку всього кабінету уступкою полякам. Дальша поведінка українців залежить від цієї точки погляду.

До парляментського становища в Австрії.

ВІДЕНЬ, 24. „Лемберґер Цайтунг" повідомляє: Польська парляментська фракція постановила голосувати за шостимісячний бюджет. Українські депутати Галичини постановили голосувати проти бюджетного провізоріума.

Більше війська.

РОТЕРДАМ, 25. „Корбюро" повідомляє: американський конгрес в недалекому майбутньому розгляне законопроект про зміну строку військової служби, чим буде досягнуто збільшення кількости війська.

Нова столиця Росії.

КАПЕНГАГЕН, 25. Преса згодя розповсюджує чутки, що московське правительство обговорює плян переведення столиці з Москви в Муром.

Межнародній соціялістичний конгрес.

ЛЬВІВ, 25. "Нове Слово" повідомляє: Під впливом лідера англійської робітничої партії Гендерсона французький з'їзд соціялістів постановив в кінці літа скликати міжнародній соціялістичний конгрес, запросивши товаришів з Відня, Будапешту, Берліну та Софії.

Повіді в Франції.

ЛЬВІВ, 24. „Neue Lemb. Zeit." сповіщає про великі повіді в середній Франції, які знищили й без того кепський хліб на полях.

Обмін грамотами.

ЛЬВІВ, 25. „N. Lemb. Ztg." повідомляє: У Відні 24 липня з доручення своїх урядів відпоручники Німеччини та України—князь Штольберг-Вернигороде та Володислав Липинський обмінялись ратифікаційними грамотами Берестейського мирового договору.

В першу чергу—скасування цензури.

КОСТЯНТИНОПІЛЬ, 23. На засіданні комітету єдности прогресу великий визір, викладаючи нову програму турецького правительства, заявив: він вживе всіх заходів для знищення виключних обставин, утворених війною. В першу чергу поставлено було питання про скасування цензури, потім харчове. Ненормальний досі стан харчової справи мусить бути поліпшено. Зважаючи на це, правительство хоче познайомити партію з новим законом, в якому харчова справа, питання торгу, залізничного руху, боротьба з лихварством і фарисимцтвом, доручаються особливому міністерству. Новий міністр Кемаль бей зробив доклад про становище харчового питання. По повідомленню „Бреслауер Нахріхтен" у засіданні питання зовнішньої політики не обговорювалися, що вказує на повну згоду між урядом та партією.

На Мурмані.

ГААГА, 24. „Тан" повідомляє, що форпости фінського війська, що посуваються вперед, мали сутичку коло мурманського шляху на півострові Кола з англійським військом.

Ще один „всеросійський царь".

БЕРЛІН, 24 „Local-Anzeiger" повідомляє з Ротердаму: По відомостям з Харбіну генерал Хорват проголосив себе тимчасовим царем всієї російської землі. У своїх прокламаціях він обіцяв відновлення порядку й скликання законодавчих інституцій.

Нота совітської республіки.

БЕРЛІН, 23. „Фосише Цайтунг" з Москви повідомляє: опублікована нота совітської республіки до союзних держав. В ноті до американського посла Чечерін висловлює здивовання, що американський уряд приязнь котрого совіт так цінив, причетний до згоди з Мурманським совітом що-до заволодіння московською теріторією. Уряд сподівається, що Америка не піде цим шляхом й одверне все що підкопує російсько-американську приязнь В ноті до французького консула сказано з огляду на участь французького війська в англійськім насупі, а також на оголошених у сибірській пресі відозв до французьких військових агентів з приводу чехословацького повстання, російський уряд в разі відмовлення пояснити ці факти вважатиме звязок чехословаків з францією документально встановленим В ноті англійського відпоручника зазначається, що не зважаючи на неодноократні заяви до Англії про те, ніби десант на Мурманському березі не є ворожій вчинок проти Росії, Англія не тільки не повернула своє військо а навпаки разом з французьким та сербським іде далі в середину Московщини. Агентів совітської республіки арештовують та разстрілюють, на залізниці телеграф захоплюють. Після захоплення в Кемі Сорок англійське військо пішло на схід і забрало сумський посад. Звідци ясно мова йде про анексію теріторії совітської республіки. Чичерін енерґійно протестує проти цих незаконних захватів і заявляє, що совітське військо зробить усе, щоб дати цьому озброєному нападові одсіч.

Догляд над радіотелеграфом.

ВАШІНГТОН, (радіо) 24. Вільсон опублікував заяву, в котрій оповіщає що вступив у силу під час війни урядовий догляд над телеграфними телефонними кабелями, а також радіотелеграфом.

Сибір.

ТОКІО, (радіо) 24. Державна рада в надзвичайному засіданні голуваня мікадо ухвалила заходи відносно Сибіру. Тимчасовий уряд з Владивостоку послав ноту союзникам в якій прохає військового втручання. Союзники робитимуть в залежности од становища на східньому Сибіру.

Чехословаки й большевики.

БЕРЛІН, 23. Офіціяльно повідомляє совітський уряд. Чехословаки забрали Бірськ на північний захід од Уфи. Большевицьке військо покинуло Сизрань з околицями. Коло Ярославля жорстокий гарматний бій. В районі Омська большевики одійшли. 16/7 чрхословаки взяли Бугульму. Коло Царицина большевики одержали перемогу й захопили гармати та кулемети.

Виборча реформа.

БУДАПЕШТ, 23. Законопроект про виборчу реформу ухвалено в парляменті значною більшістю.

Грабіжники.

ЖИТОМІР, 25. Пограбовано дилижанс між Київом і Житоміром на 60.000 карб.

Бактеріолог. кабінет.

КРЕМЕНЧУК, 25. В Кременчуці для боротьби з холерою губернське земство одкриває бактеріологичний кабінет і, розсилає по повіті освітну літературу. Вжито заходів до прищеплення людности протихолерної бакціли.

Ціни на робочі руки.

КРЕМЕНЧУК, 25. Робітників по збору хліба не бракує тверді ціни на робочі руки ще не встановлено. Поденна—харчах хазяйських косарю—5 до 15. В'язальниці—6 до 10.

Хліба буде багато.

ХАРЬКІВ, 26. Начальник державного хліббюро повідомляє про добрий урожай на Харьківщині. Через 10 днів хліба буде багато.

Душогубство.

ХАРЬКІВ, 26. Вночі 25 липня в слободі під Харьковом вчинено люте душогубство селянської сім'ї. Дочку перед убивством зґвалтовано.

На півдні Росії державне формування.

РОСТОВ, 25. Уряди Дону та астраханського козацтва підписали згоду на таких підставах: визнання повної внутрішньої автономности з обох сторін, взаємна піддержка в питаннях що до включення в склад території обох сторон міст та земель, приєднання котрих би явилось безумовно доконечним воєностратегичним та економичним міркуваннями; визнаючи головним завданням боротьбу з большевизмом та анархією на територіях Астрахані й Дону, північного Кавказу, обидва уряди мусять взаємно підтримувати всіма засобами силами один одного. Зважаючи на невиясненне політичне становище в центрі й на півночі Росії, обидва уряди визнають потрібним утворення на півдні Росії сталого державного формування на федеративних основах, в склад якого мусять увійти Дон та Астрахань повноправними членами. Згоду підписали донський отаман Краснов, Астраханський отаман князь Тундутов.

Курси української мови.

МИКОЛАЇВ, 25. „Просвіта" одкрила загально доступні вечірні курси української мови. Великою перешкодою для слухачів курсів являється брак недорогих підручників, а також брак грошей у союзі українців-вчителів і „Просвіти".

З десятини—25 пудів.

МИКОЛАЇВ, 25. Молотьба йде жваво, сприяє погода. Виявляється, що ярина на місцях дуже кепська. З десятини виходить тільки 25 пудів. Збірання та вивіз збіжжя на місце призначення дуже спиняє залізнодорожний страйк. Вивіз зерна затримується також за браком вагонних щитів, спалених підчас большевицької гульні. Хліббюро просить міністра шляхів, та харчових справ негайно заготовити щити.

Козацькі частини.

РОСТОВ над Доном, 25. Козацькі частини одержали велику перемогу в Сальському напрямі. У районі слободи Мартинівка забрали 200 полонених, п'ять самострілів, багато знаряддя та набоїв, захопили знов недавно відбиту большевиками станцію Зимовники. В Хоперському та Устьмедведицькому округах козаки наступають, натискають червоноармейців під командою Міронова, що тратить з кожним днем прихильників. Можливо, що незабаром зліквідують його авантюру.

Арешт видатних большевиків.

РОСТОВ над Доном, 25. Арештовано групу видатних большевиків, бувших членів Ростовського Воєнкома, що жили по чужих пашпортах.

Московщина нейтральна.

БЕРЛІН, 25. Вольфбюро переказує: Совітський уряд зогляду на тенденційні повідомлення закордонної преси, ніби Московщина збірається вступити в спілку з Німеччиною доручило ПТА оповістити що Московщина нейтральна й такою хоче лишитись на далі.

Шлях з Чорного до Німецького моря.

БЕРЛІН, 25. Вольфбюро сповіщають з Кенігсбергу: приїхала туди комісія українських технічних діячів, яка веде переговори з торговою палатою та иншими відповідними установами для спорудження водяного шляху, що сполучить Чорне море з Німецьким

Трентіно, Трієста.

БЕРЛІН, 23. Італійська „Персевераица" розглядає заяву графа Бурьяна в парляменті, яка зазначає, що залишення Австрією Трентіно та Трієста зробить неможливим Італії заключити мир. Вона примушена буде провадити війну поки Австрія не піде на уступки.

До Чорного моря.

БЕРН, 23. „Манчестер Гвардіян" радить союзникам порозумітись з Болгарією з метою доступу до Чорного моря, і знищення планів Німеччини на сході. Інтереси тут реальніщі як на Сібіру, при тому Сполучені Штати, що не зірвали дипломатичних зносин з Болгарією, які можуть дати цінну допомогу.

Холера.

БЕРЛІН, 23. З слів „Форвертса" в Архангельському щодня пересічно двадцять випадків холери, в Саратові більш сотні.

Біженці.

ГОМЕЛЬ, 24. З причини закриття кордону в місті зібралося багато біженців. Місто переживає гостру харчову крізу. Має бути ревизія діяльности міського земського самоврядування продов. комітетів. Міська управа вживає заходів на випадок запосу холери в Гомель.

Рейси в азовські порти.

РОСТОВ, 25. Вийшов першим рейсом по Азовському морю пароход „Королевич Олександер". В найближчі дні встановлюються правильні рейси з Ростову у всі азовські кримські порти.

Курси укр. мови.

МИКОЛАЇВ, 24. При урочистих обставинах, в присутности представників од міста, низки громадських інституцій, комісар освіти Маяковський одкрив курси української мови, історії України для учителів народніх шкіл. Записалося 200 чоловік. Промовці закликали всіх без ріжниці національности до дружньої праці, щоб жила, розвивалась, та процвітала народня школа на Україні.

В кінці на честь Шевченка, присутні виконали „Заповіт" і український національний гимн, який вислухали сотючи.

Голодній Одесі.

Міністерство освіти видає кожному слухачеві субсідію сто карбованців, земство—безплатний інтернат.

МИКОЛАЇВ, 24. Хлібне бюро одіслало голодній Одесі баржу 30.000 пудів збіжжа, а також через Вознесенськ човнами 10.000 пудів посліду корму для худоби. На постачанні з Миколаїва одправка не відбивається, хлібне бюро має досить збіжжа та фуражу.

„Ворон" і „Горгинія".

РОСТОВ, 25. В ростовський порт приведено захоплені козаками коло Ейську пароходи „Ворон" і „Горгинія". „Горгинія"—скарбовий пароход, що був у розпорядженні воєнної власти в Севастополі. Коли большевики виходили з Севастополя, то вони захопили „Горгинію" і привели в Еськ.

Через агресивну політику.

ВІДЕНЬ, 23. У звязку з тим, що останні часи в статтях „Фремденблат" виявилась агресивна політика що до сучасного уряду, газета заявила, що вона перестала бути органом міністерства зовнішніх справ.

Форма присяги на Дону.

НОВОЧЕРКАСЬК, 25. Вироблено й затверджено отаманом форму присяги на вірність службі Всевеликому Війську Донському з клятвенною обіцянкою коритися Великому Військовому Кругу та отаману, обраному ним.

Збір урожаю.

ЖИТОМІР, 25. Збір урожаю на землях селян та німців-колоністів іде дуже добре, робітників не бракує, непорозумінь на ґрунті поділу врожаю не виникає.

Китайська позичка.

РОТЕРДАМ, 23. Райтер повідомляє з Вашингтону: Американський уряд згодився на нову китайську позичку на умові ануляції перших почок.

Спростування.

СТОКГОЛЬМ, 20. Фінляндський посол у Берліні заперечує чутки, начеб то один з синів цісаря Вільгельма претендує на фінляндський престол.

Грабіжники.

МИКОЛАЇВ, 24. Ватага грабіжників напала на економію Костинського в олександрійському повіті і вбила власника та сім чоловік. Ватага захопила 12.000. Грабіжники зникли.

Лист до редакції.

Вельмишановний Пане Редакторе!

В числі 123-м Вашої шановної газети уміщено статтю „Монархисти та Республіканці", підписану колишнім моїм псевдонімом, під яким я иноді писав передніше в „Новій Раді" та і в инших виданнях, а саме—„М. Олександрович".

Отож, щоб уникнути можливих, прикрих для мене непорозумінь, пильно прошу Вас сдзначити, що згадана статя мені не належить.

М. Хотовицький.

Од редакції. Згадана стаття справді М. Хотовицькому не належить.

Література, наука.

Українські медичні вісти.

Вийшло ч. 8 двохтижневика „Укр. Мед. Вісти". Зміст: *Д-р мед. М. Галін*: Українська медична термінологія. —*Д-р С. Фінкельштейн*: Курорти та лічничі місцевости на Україні.—Каса взаємодопомоги всеукраїнської спілки лікарів. — Дописи. Хроника. Оповістки.

Додаток: *Д-р М. П. Левицький*: Як щепити віспу.

Повідомлення.

◁ „Вільна Українська Школа". Редакція і контора журналу „Вільна Українська Школа" з цього дня перейшли з Яриненської 6 в нове помешкання на Басейну вул. № 11. куди й прохають звертатись по всіх справах до журналу.

◁ **В Учит. Сп.** Центральне Бюро Всеукраїнської Учительської Спілки, яке містилось по Яриненській вул. № 6, перейшло в нове помешкання на Басейну вул. № 11, 2-й поверх,

◁ **Панахида за студентів**, що загинули під Крутами. та гімназістів з січового студентського куріня має відбутись 30-го липня н. ст. ц. р. на Аскольдовій Могилі в 5 год. дня. Прохають всіх спочуваючих прибути.

▷ **Бандуристів**, що винсались і бажають вписатись до першого кобзарського хору, прохають зібратись в понеділок 29 липня о 6 год. вечора в пом. т-ва „Батьківщина" Хрещатик 35 з своїми струментами.

◁ **Всеукраїнський з'їзд лікарів** призначений на 28 липня відкладається через залізничний страйк до першої половини вересня. Про точний термін з'їзду буде оповіщено пізніше.

◁ **Українське наукове т-во.** Засідання ради т-ва відбуватимуться раз на два тижні по неділях. Чергове засідання ради т-ва призначено на неділю 28 липня о 12 год. дня. Усіх членів ради просять неодмінно прибути.

◁ **Чергове засідання** комітету всеукр. спілки лік. помішників відбудеться 28 липня о 4 год. дня.

Порядок денний:

1) Становище військових шкіл лікарських помішників.

2) Становище лікарських пом. у війську в зв'язку з останніми розпорядженнями міністерства.

3) Доклад скарбника про фінансовий стан.

4) Біжучі справи.

◁ **Гімназія на Лук'янівці.** В неділю 28-го липня відбудуться перші збори батьків—про відкриття на Лук'янівці державної гімназії. Збори відбудуться в помешканні VI гімназії о 2-й годині дня (Дорогожицька, 79).

◁ **Збори об'єднаних рад студентських організацій** відбудуться у неділю 28 липня б. р. о 11 год, рано.

◁ **Школи грамоти для дорослих.** Просвітня комісія українського університету відчинила школи грамоти для дорослих.

1, 2 і 3 містяться в 60,14 та 6 міських початкових школах (на Куріпівці). Помешкання инших буде зазначено окремо.

Запис провадиться: 1) в будинках шкіл що-вечера коло 6—8 год., 2) в університеті Володимира коло II авдиторії від 6—8 год. та в канцелярії комісії від 10—12 год дня.

Комісія прохає допомогти їй в боротьбі з неграмотністю й посилати до школи всіх неграмотних, котрих ш.ш. товариші громадяне бачать круг себе.

Просвітня комісія відчиняє шеститижневі курси українознавства, викладатимуться: 1) українська мова (граматика) правопис, читання авторів; 2) історія українського письменства; 3) історія України; 4) діловодство.

Просвітня комісія відчиняє курси латинської та грецької мови по гімназіяльному програму. Платня за 1 мову 25 карб. у місяць. Запис та інформації в помешканні канцелярії комісії, Терещенківська, 2, 1-й поверх. від 10 до 12 год. дня й 5 до 6 год. веч.

◁ **Подорож на могилу Т. Шевченка.** Т-во „Батьківщина" упорядковує подорож на могилу Т. Г. Шевченка.

Пароплав з Київа вийде в суботу 3-го серпня н. ст. о 5 годині по півдні і повернеться о 8—9 годині ранку 5-го серпня. Члени т-ва, а також взагалі українські громадяне мають змогу взяти участь в цій подорожі при умові, що кожен прочанин завчасно зареєструється в канцелярії „Батьківщини" і внесе гроші (44 карбованці) на харчі і всякі втрати, які можуть бути в дорозі.

На пароплав запрохано оркестр і хор. Запис прочан одчиняється 25-го липня що-денно від 4 до 5 годин. Хрещатик, 35, м. 4. Припиняється запис 31 липня.

◁ „Оселя". Правління Київського Будівельного Кооперативу „Оселя" оповіщає членів т-ва, що у понеділок 29 цього липня, о 7 годині вечора у пом. Центрального Кооперативного комітету—В.-Васильківська № 25, пом. 13, одбудуться загальні збори.

Порядок денний:

1) Прийом нових членів.

2) Фінансове становище т-ва.

3) Доклад про будинки і земельні участки, які т-во може придбати.

4) Про можливість бути у двох будівельних т-вах.

5) Прохання д. Чубука про передачу членського внеску в 100 карб. другому членові.

6) Уповноваження Правління на всі операції в т-ві.

7) Вибори ревізійної комісії.

◁ **Український університет.** Просвітня комісія відчиняє такі курси: 1) Українського слова 2-місячні по такому програму:

а) Історія Вкраїнської культури І. Огієнко.

б) Історія Нової Вкраїнської культури. В. Чеховський.

в) Українська граматика. З. Евтушенко.

г) Стилістика Вкраїнської мови. З. Євтушенко.

д) Читання словесних утворів.

е) Ораторська промова. М Порш.

ж) Декларація. І. Юхименко.

з) Журналістика.

2) Латинської та Грецької мови по гимназіяльному програму.

3) Історично-екскурсійні двохтижневі на яких викладатимуть проф. Павлуцький, проф. Каманін, В. Прокопович, В. Козловська, Т. Ернст, Біляговський, А. Грабар. Д. Щербаківський.

Програм:

а) Історія Київа.

б) Деревляні церкви.

в) Будівництво 17—19 в.

г) Іконопис 17 в.

д) Українська Палеографія.

е) Київські музеї та книгозбірні.

ж) Історичні околиці Київа.

з) Методика екскурсій.

4) Українознавства (Історія Вкраїни, письменства, мова, граматика, правопис, читання авторів та діловодство). Запис та інформації канцелярія комісії Терещенківська, 2, від 10 до 12 год. від 5 до 6 год. Университет Володимира при 11 авдиторії від 6 до 8 год. вечора.

◁ **Рада українського правничого товариства** оповіщає, що 28 липня о 11 годині дня в пом. Київського повітового з'їзду мир. суддів відбудуться загальні збори.

Порядок денний:

1) Закони 8 липня 1918 р. про Державний Сенат та Судові Палати.

2) Біжучі справи.

Просять членів неодмінно прибути.

◁ **Український клуб у Київі** (Пушкинська 1). В суботу 27 липня ц. р. чергова вечірка. Концерт та танці. Беруть участь д. д. оперні артисти. Перед концертом д. С. П. Шелухин виступить з вступним словом на тему: „Наша пісня". Після концерту на одкритій веранді кінематограф. Члени обов'язково повинні мати при собі членські картки. Гості повинні мати писану рекомендацію за підписом члена клубу та зазначенням № його членського квитка. На вечірку члени та гості входять у відповідальнім вечірці вбранні. Запис на концерт в конторі клубу.

Редактор Андрій Ніковський.

Оповістки.

Д-р. Сергій **Коломійцев** діч сіфіліс (606—914) 1 тріпер. Гоголівська. 2а. Пр. 11—1 і 5—7. в. 22—0701—19

Шукаю помешкання 2—3 кімнати з кухнею, водопроводом, електричністю. Предславинська 11 пом. 2 Сердюк. 2—0835—2

Шукаю помеш. від 1—3 кімнат з кух. знаючого прошу повідом. за подяку. Тургенівська 9 кім. 4. 2—0846—2

Шукають на штатну посаду вчителя українознавства і природо-знавства для Велико-Сорочинської вчит. семинарії (Миргор. пов. на Полт.). 2—0852—1

Потрібна друкарщиця знаюча добре укр. мову. Платня до 400 карб. у місяць.

Видавнича Спілка Книгозбірня, Бесарабка № 2, від 9 до 10 ранку що дня. 2—0848—2

Потрібен відповідальний прикащик-фаховець з залогом для кооперативу співробітників Міністерства Освіти.

За інформаціями звертатись до п. К. Е. ЯНУШЕВСЬКОГО (Департамент нижчої освіти. Терещенківська 2). 1—951—1

Украдено разом з иншими річами, три продовольчих (сахарні) книжки видані на ім'я є. Зеленько під №№ 6291, 6294 і 7113. Прошу всі скорбові і приватні крамниці, де продається сахар,—затримати ці книжки.

ЗАГУБИВ рощотну кн. пайщика кооперативаМін.Харч.Справ. № 609. Прохаю надіслати конт. Н. Р. 0853

ДЛЯ Лубенського Сердюцького Кінного Козачого Полку потрібні ветеренарні-фершали й ковалі. Звертатись по адресі Львівска 54. 15—0850—2

Гірничий інженер, був. співробітник мін. торгу шукає посади або педагогичної праці. Срітенська 17. Стоховський. 3—0845—3

Весело-Тернівська укр. гімназія оголошує вільні посади вчителів 1) математику і фізики, 2) укр. та російськ. мови умови: 150 карков. лекція, тішітт лекцій 24, господарство класи (кл. наблюд.) 600 карб. почта: Веселі Терни на Катеринославщимі. 5—920—2

Редакційно-Видавничому відділу Міністерства Народнього Здороля і Опікування потрібні лікарі на посади.

1) Одповідняого перекладача на українську мову з російської, 2) Фаховця чужих мов (німецької, французької) по можливости і англійскої (бажано), 3) референта в Інформаційне Бюро-обовязково знання української мови, німецької, російської і одної з західньої европейської. Платня на рік 7200 карб. Зголошуватись і надсилати заяви, curriculum vitae і т. и. Редактору" Вістника Міністерства Народнього Здоровля і Опікування.

Адреса: В. Володимирська 19.

Прийом на посаду після балатіровки в Раді Міністерства. 7—950—1

Постійний ПЛАТНИЙ ХОР. При Товаристві „Батьківщина" Негайно потрібні хористки, які знають ноти і без знання нот тільки з добрим голосом. Умови—при записі в канцелярії Товариства „Батьківщина".—Хрещатик, 35-4 щоденно від 10-2 і 3-5. 2—949—1

До всіх членів КООПЕРАТИВУ „БАТЬКІВЩИНА". В поделілок 29 липня о 6 годині у вечері в помешканні „БАТЬКІВЩИНИ" на Хрещатику 35, 3-ій поверх одбудеться загальне зібрання членів Кооперативу „БАТЬКІВЩИНА".

Прохають прибути всіх неодмінно. 2—948—1

ОГОЛОШЕННЯ.

Олександрівська Міська Управа запрошує досвідчену, з вищою освітою, добре підготовлену теоретично, і практично, знаючу українську мову, особу для завідування Відділом Народньої Освіти при Управі Платня 7200 к. в рік.

Прохання з указанням громадського і педагогичного стажу і currikclum vitae направляти Олександрівськ, Катеринославгуб. в Міську Управу, не пізніще 6 серпня 3—9:6—3

Курси української мови

КУРС 30 Р. вивчення діловодства, офіціяльної переписки, термінології, фразеології і загальна знайомість з українською мовою під досвідченим руководством учителя. Прийом переписки на українській мові з переводами на руський і навпаки.

Адр. В.-Володимирська 41 при курсах навчання на паш. машинах. 1—943—2

Оповіщення.

Київська Міська Управа цим оповіщає, що назначений на 15 травня 1918 р. (нов. ст.) конкурс на посаду директора Київських Міських скотобоень, по постановленню конкурсного жюри від 24-го травня 1918 року з огляду заяв перенесений на 1 жовтня 1918 року.

Особи бажаючі одержати по конкурсі посаду Директора Київських Міських скотобоень, просять подати о цьому в Київську Міську Управ до 1-го жовтня 1918 р. (нов. ст.) з приложенням документів.

Умова: платня 600 карб. у місяць і при міському помешканні.

Директор повинен бути ветеринарним лікарем, мясовідом, з боєнським стажем, бажан також і научит стаж.

Жюрі складені з спеціалістів. 2—944—2

ОГОЛОШЕНЯ.

Записуйтесь в члени нового українського т-ва!

Київський Будівельний Кооператив „Оселя" (Пушкинська 39 пом. 9 п'ятий поверх). Для вступу в то-ство необхідно: подати заяву до правління з рекомендацією двох членів і внести вступну платню 100 карб.

Паєвий внесок 1000 карб. може бути внесений або зразу, або в розстрочку по 100 карб. на місяць.

Прийом заяв що дня окрім свят від 11 до 2 год. 10—0833—4

Друк. акц. т-ва „Петро Барський у Київі", Хрещатик № 40.